

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiæ & Iuris Canonici Doctoris |||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

debet haberi, si illi, vt posteā, comitatus Stadensis iungatur: quod idcirco dixerim, vt aliquam illorū temporum memoriam ē tenebris in lucem vendicarem.

CAPVT XXX.

Bernhardus inferioris Saxoniæ dux, nepos Hermanni, ausus Imperatori Henrico rebellare, turbauit vicinas ecclesias Saxoniæ. Ex illo enim tempore, quo ille post patrem Bennonem gubernacula suscepit, nunquam pax inter archiepiscopum Vrwanum, quem preerat, & ducem extitit: Illo pro rege & ecclesia partes interponente, Duce autem pro suarum amplificatione rerum agente. Hæc emulatio dum prius occulta esset, ex hoc tempore vires accepit, & creuit in immensum. Bernhardus dux, tam auita humilitatis, quam paterna religionis oblitus, primò quidem gemitum & winolorum (vandalorum ea pars fuit) per avaritiā opprimens, ad necessitatem resumēdi paganismi coēgit. Deinde per superbiam beneficiorum immemor, totam secū ad rebellandum Cæsari mouit Saxoniam. Nouissimè surgens in Christū, ecclesias oppugnauit, præcipue Bremerem, quæ & ditior erat eo tempore ceteris: & Hamburgensem, quæ remotior videbatur à manu Imperatoris. Huius autem impetum viri Vrwanus taliter sua magnitudine animi fregit, vt præ pudore sapientiæ & libertatis episcopi, dux, cui antè aduersatus est, deinceps cogeretur benevolus esse ad omnia. Ergo auditio Vrwanii pontificis consilio, rebellis tandem est flexus princeps. Scaldinborg supplex Henrico Cæsari dedit manus, Vrwanus interueniente, vandalis tributo subactis, pacem reddidit, Transalbinis, & ecclesiæ Hamburgensi: Ad cuius instaurationem Vrwanus post vandalicam cladem, ciuitatem & ecclesiam

R 2 fecit

fecit nouam: Simul ex singulis congregationibus sive
qua virorum essent, tres eligens fratres, ut simul du-
decim fierent, qui in Hamburgo canonica degeneret
conuersatione, populum ab idolatria reuocantes et
rōre. Ordinavit etiam in scandaliam, mortuo Regis
berto, ex fratribus Hamburgensis ecclesiae Bennonen
virum prudentem, qui in Aldenburgo multum atula
prædicationis in populo fructum. Per idem tempus, Hen-
ricus rex Bambergensem ecclesiam illustravit, duo ad-
dens monasteria. In monte quidem sancti Michaelis, ab
altero latere ecclesiae, in honorem diui Stephanii, i-
sit consecrari cœnobium: Conuertens ad honorem in-
mortalis Dei, quod aliis in superbiam filiorum erige-
dam conuertisset. Cunegundis regina ad hæc mira-
zelo cooperatur, preparans sibi in terra amicos pa-
res, qui se recipiant in æterna Dei tabernacula: Eccle-
sie & monasterij abundè in prædijs est prouisum. Et
Theodericus Metensis episcopus Cunegundi frater, h-
ij Sifridi comitis Palatini de Rheno, qui largitate
fororis liuentibus oculis perspiceret, regemque aliquan-
dò desuper conuenit, quod patrimonium coniugis ita
ecclesiam pateretur ab alienari: Sed obsurdum rex u-
nas obiurgationes, miratus quod vir ecclesiasticus,
ecclæ incrementis inuidet. Tanta autem incensus
episcopus ob eam rem indignatione, vt hostiles animos
ostenderet in regem, & ad hostilia peruenit agenda.
Duxit in eum rex, & dama, vt fieri solet, dannis com-
pensans, eo perduxit episcopum, vt facile conquiesce-
ret.

CAPUT XXXI.

CVM autem teneret Ottonum prædecessorum
orum opere Lotharingiam rex Henricus, Flan-